

vi også nødt til at kvalificere yderligere. Det er da indlysende nok, at på de områder, hvor vi er udenfor via undtagelserne, kan man godt kalde os B-medlemmer. Men det bliver også en stor arbejdsopgave at slås for, at det ikke bliver en fast struktur, der bliver bygget op i Europa på den måde.

Når det drejer sig om miljø, har vi en klar interesse i, at vi er A-medlem, at der bliver skabt en struktur, hvor vi kan være A-medlem, mens andre lande som eksempelvis Spanien og Grækenland bliver B-medlemmer, fordi de ikke har så store interesser på det område. Det vil sige, at vi skal have en debat om, på hvilke områder vi virkelig skal gå i front og være A-medlemmer, og på hvilke områder det er i vores interesse at være B-medlemmer. Her er det for mig at se indlysende, at når det drejer sig om miljø, skal vi være A-medlemmer, og vi skal stadig have en høj profil og spille en vigtig rolle på det område.

Der er behov for en europæisk politik, der modvirker social og skattemæssig dumping. Minimumsregler for arbejdsmiljø skal modvirke unfair konkurrence på dårlige arbejdsvilkår, og mindstesatsen for selskabsskatter skal forhindre en konkurrence på lave selskabsskatter og en undergravning af finansieringen af vores velfærdssamfund. På disse områder kan vi også støtte kvalificeret flertal.

Vi støtter, at EU skal spille en rolle i den globale politik. Det gælder i WTO, det gælder i FN. Det er vigtigt, at der i den globale politik udvikles en europæisk modvægt til USA og USA's nuværende dominans. Det gælder også i sikkerhedspolitikken, hvor Danmark eksempelvis burde have spillet ud med et forslag om et EU-initiativ, som kritiserer de amerikanske planer om et nyt missilforslag. EU kunne have spillet og burde have spillet en langt større diplomatisk og økonomisk rolle i Mellemøsten. Under Kosovokrigen spillede EU på forslag fra den tyske regering ud med en ambitiøs genopbygningsplan for Sydøsteuropa, men der er langt endnu, før indsatsen kan kaldes tilfredsstillende.

Udenrigspolitik og sikkerhedspolitik er områder, hvor jeg også synes, at Danmark godt kan spille ind, omkring ikkemilitær sikkerhedspolitik, hvor EU kan spille en vigtig rolle, omkring økonomisk udvikling, politisk samarbejde, som man faktisk gjorde det i den sidste fase af NATO's krig mod Serbien og Jugoslavien sidste år.

Den helt store opgave ligger imidlertid i øst-udvidelsen, som er selve kernen i en ny ikkemilitær sikkerhedspolitik. Vi kan ikke her reducere udvidelsen til et anliggende omkring de nuværende ansøgerlande. Specielt Sydøsteuropa, især Balkan, skal have et perspektiv om en mere direkte involvering i EU og det europæiske samarbejde.

EU skal medvirke til at sikre freden i Europa gennem en socialt retfærdig udvidelsesproces. Her har den hidtidige politik været skuffende. SF lægger stor vægt på demokrati og overholdelse af menneskerettigheder som forudsætning for medlemskab af EU.

Men på det økonomiske område må EU i langt højere grad acceptere lange overgangsordninger og øget økonomisk bistand. Det bør desuden være ansøgerlandets eget frie valg, hvorvidt det vil tilpasse sig ØMU-kravene. Det danske nej og de umiddelbare reaktioner i Sverige og England tegner det klare billede, at der er lande, som ikke ønsker at deltage i ØMU'en. Denne mulighed i det nuværende EU skal udstrækkes også til ansøgerlandene, som vil finde tilpasning til ØMU'ens konvergenskriterier uhyre vanskelig og potentielt forsinkende for deres optagelse.

De øvrige EU-lande bør gøre det klart, at forholdet til ØMU'en ikke påvirker ansøgerlandenes mulighed for at opnå medlemskab. Efter SF's opfattelse vil større fleksibilitet i EU være gavnlig for at sikre en socialt retfærdig udvidelsesproces, idet Europa i flere rum ikke er en hindring, men en mulighed i et vellykket europaprojekt.

Der er enighed blandt EU-landene om, at regeringskonferencen skal håndtere de problemer, der blev efterladt med Amsterdamtraktaten, og som er tæt sammenknyttet med udvidelsesforhandlingerne. Vi er enige i, at regeringsforhandlingernes afslutning er en vigtig forudsætning for, at ansøgerlandene kan blive optaget i EU.

SF står som bekendt ikke bag det grundlag, som den danske regering forhandler på, men vi mener, det ville være klogt, hvis den danske regering indbød til drøftelser omkring grundlaget for Nicetopmødet. Det nuværende grundlag er udtryk for en dansk støtte til en smal regeringskonference og er derfor begrænset til disse områder. På den baggrund burde det være muligt hurtigt at præcisere grundlaget på en måde, som også SF kan støtte. Men det forudsætter na-